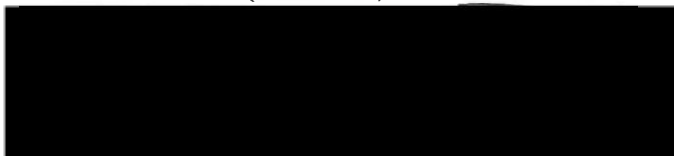

dnia 2 lipca 2015 r.

Prezydent Miasta Zgierza
Urząd Miasta Zgierza
ul. Jana Pawła II 16
95 – 100 Zgierz

Wnioskodawca (Podatnik):

Wpłynęło dnia 07.07.15
Wydział Finansowo-Budżetowy

M. Mlebon
07.07.2015

WNIOSEK

o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14j §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa wnoszę o wydanie interpretacji indywidualnej przez Prezydenta Miasta Zgierza w zakresie podatku od nieruchomości.

I. Przedmiotem wniosku jest stan faktyczny.

II. Przepisy prawa podatkowego, które stanowią przedmiot interpretacji indywidualnej:

art. 1a ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. a art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 849)

III. Wyczerpujące przedstawienie zdarzenia przyszłego/stanu faktycznego:

Podatnik jest właścicielem nieruchomości gruntowej położonej w Zgierzu przy ul. [redacted] dla której Sąd Rejonowy w Zgierzu prowadzi księgę wieczystą KW nr LD1G/[redacted] na której, na działce nr [redacted], posadowiona została hala namiotowa.

Podłoże pod szkielet konstrukcyjny hali namiotowej stanowią płyty betonowe ułożone po obwodzie hali, natomiast część użytkowa wyłożona jest kostką brukową. Powierzchnia zabudowy wynosi 1.400 m², powierzchnia użytkowa 1.398 m², kubatura 11.200,30 m³. Słupy konstrukcyjne hali mocowane są do płyt betonowych za pomocą kotew mechanicznych (stalowych szpil) za pośrednictwem blach stopowych.

Obiekt przykryty jest płaszczem z PVC. Poszycie układane jest na konstrukcji metalowej i naciągane za pomocą systemu belek stalowych i linek naciągowych. Ściany boczne są wykonane również z PCV. Hala jest wyposażona w instalację oświetleniową podwieszaną do konstrukcji nośnej obiektu. Namiot służy do składowania wyrobów gotowych pochodzących

z własnej produkcji. Namiot nie jest budynkiem w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, z uwagi na brak fundamentów. Nie jest też wprost wymieniony jako budowla w art. 2 pkt 3 ustawy Prawo budowlane.

IV. Pytania do stanu faktycznego:

1. Czy, opisana powyżej hala namiotowa posadzona na nieruchomości wnioskodawcy, niebędąca budynkiem w rozumieniu przepisu art. 3 pkt 2) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, stanowi budowlę w rozumieniu przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych?
2. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie nr 1, czy na wnioskodawcy ciąży obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości wynikający z przepisów art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. a art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w stosunku do opisanej powyżej hali namiotowej?

V. Stanowisko wnioskodawcy:

W ocenie wnioskodawcy opisana powyżej hala namiotowa nie stanowi budowli w rozumieniu przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ponieważ ma ona charakter tymczasowego obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Tymczasowy obiekt budowlany może być budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach, jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego. Spełniający wskazane kryteria tymczasowy obiekt budowlany, o ile jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Po pierwsze w art. 3 pkt 5 ustawy Prawo budowlane została zawarta – nie unormowana w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych – definicja legalna tymczasowego obiektu budowlanego. Zgodnie z nią przez tymczasowy obiekt budowlany - należy rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przykrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe.

Z kolei legalna definicja "*budowli*" w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych została zawarta przez ustawodawcę w przepisie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Według przywołanego przepisu budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Wskazane w powyższej definicji dwukrotne odesłanie należy interpretować jako odesłanie do przepisów ustawy – Prawo budowlane, tj. wyłącznie do regulacji rangi ustawowej, a nie jako odesłanie do wszelkich przepisów regulujących zagadnienia związane z procesem budowlanym. Stanowisko to potwierdzają liczne orzeczenia sądów administracyjnych (zob. wyroki NSA z dnia: 13 stycznia 2009 r.,

sygn. akt II FSK 1391/07; 7 października 2009 r., sygn. akt II FSK 635/08; 27 maja 2010 r., sygn. akt II FSK 2049/09 oraz 13 kwietnia 2011 r., sygn. akt II FSK 144/10 i II FSK 1310/10).

W przeważającej linii orzeczniczej prezentowanej przez sądy administracyjne uznaje się, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, definiując w art. 2 ust. 1 przedmiot podlegający opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, nie rozciąga użytego w niej pojęcia budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej na obiekty tymczasowe, które określa w sposób odrębny Prawo budowlane w art. 3 pkt 5, a budowla jest obiektem wyróżniającym się spośród innych obiektów budowlanych, trwałym związaniem z gruntem. W ocenie wnioskodawcy, fundamentalne znaczenie dla tej linii orzeczniczej ma wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 grudnia 2011 r., sygn. akt II FSK 1389/11, w którym uznano, że *"przenośne kontenerowe pawilony handlowe nie są urządzeniami budowlanymi w rozumieniu ustawy prawo budowlane i nie można ich przyporządkować do żadnej kategorii określanych jako budowla i nie mogą być one przedmiotem nałożenia podatku od nieruchomości"*. Podobne stanowisko przedstawione zostało w innych wyrokach m.in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 maja 2007 r., sygn. akt II FSK 658/06, wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 21 września 2011 r., sygn. akt I SA/Łd 731/11 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 grudnia 2013 r. sygn. akt II FSK 3003/11. Co więcej stanowisko analogiczne do przedstawionego we wniosku przedstawił Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale 7 sędziów z dnia 2 marca 2014 r. sygn. akt II FPS 11/13, zgodnie z którą to właśnie przedstawiona powyżej linia orzecznicza sądów administracyjnych jest prawidłowa w oparciu o obowiązujące przepisy prawa budowlanego oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a zatem w stosunku do hali namiotowej opisanej na wstępie wniosku nie powstaje obowiązek w podatku od nieruchomości.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak na wstępie.

Wnioskodawca oświadcza, że okoliczności objęte treścią przedmiotowego wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania administracyjnego (postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania prowadzonego przez organ kontroli skarbowej) oraz, że w przedstawionym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do istoty decyzją lub postanowieniem.

Załączniki:

- dowód uiszczenia opłaty od wniosku w kwocie 40 zł
- pełnomocnictwo dla radcy prawnego [REDACTED]
- dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł